

NO PER TOTHOM ÉS UN JOC

Fa uns anys, una nena de Girona que es deia Joana, es va mudar a l'altre punta del món pel *bullying*.

Tot va començar un dia qualsevol, quan uns nens van crear un **joc** que consistia en molestar-la i insultar-la. Els nens van començar a fer-li totes aquestes coses. La Joana, a l'arribar a casa, no els hi va dir res als seus pares. Es va tancar directament a la seva habitació i es va posar a plorar. Ella pensava que seria una cosa d'un dia, però no va ser així.

Al dia següent, van seguir amb el suposat "joc". A ella li va afectar molt perquè es van passar tot el dia insultant-la. Això va fer que es passés tota l'hora del pati amagada.

Aquell dia va decidir escriure tot el que li va passar al seu diari. Descrivint-lo com el pitjor dia de la seva vida!

Durant tota aquella setmana li van continuar fent la vida impossible, però la Joana va continuar en silenci; sense explicar-li a ningú el que estava vivint.

Va estar així durant tres mesos perquè tenia por d'explicar el que li feien i deien. Cada dia era pitjor, cada cop ho feien amb paraules més horribles i, fins i tot, l'havien agredit físicament. Per culpa d'això, ella plorava de la impotència. La Joana no podia més, cada dia passava era horrorós, però no s'atrevia a explicar-ho.

Un any després de l'inici de tot, els seus pares la van portar a un psicòleg i ella va tenir la valentia d'explicar-ho. Com a solució al problema, van decidir mudar-se a un altre lloc perquè la Joana no podia tornar a veure a aquells nens, ni tornar a viure tot el que havia passat.